

ΤΑ «ΦΥΤΑ» ΤΑ ΔΕΝΔΡΑ ΚΑΙ ΤΟ ΜΙΚΡΟΚΛΙΜΑ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

*του Κώστα Αρβανίτη**

Οι φετινές εκλογές αποδεικνύουν ότι υπάρχει τελικά συνέπεια λόγων και πράξεων. Ο πρωθυπουργός δήλωνε κατηγορηματικά ότι οι εκλογές θα γίνουν στην ώρα τους.

Και αυτό θα γίνει τελικά.

Οι εκλογές θα πραγματοποιηθούν την Κυριακή 16 Σεπτεμβρίου στις 07.07πμ του σωτήριου έτους 2007. Στην ώρα τους δηλαδή, 07.07πμ όπως σαφώς ορίζει όχι το Σύνταγμα αλλά το ημερολόγιο.

Η μοναδική σταθερή αξία στην χώρα είναι η ώρα. Στην κατάλληλη ώρα ανακοινώθηκε και η προκήρυξη των εκλογών.

Ο κος Καραμανλής επέλεξε την ογδόη βραδινή ,την στιγμή που τα τηλεοπτικά δίκτυα ξεκινούσαν την περιγραφή της καταστροφής στην Πεντέλη. Έτσι το ενδιαφέρον μετατέθηκε με μιας. Από την καταστροφή του βουνού ,στην γιορτή της Δημοκρατίας. Η χώρα οδηγήθηκε με διάγγελμα Ρουσόπουλου στις εκλογές ή στην πυρά όπως αποδείχθηκε τις επόμενες ημέρες.

Οι εκλογές του 2007 θα μείνουν στην ιστορία όχι για το αποτέλεσμα τους αλλά

για την βαθιά γνώση των κομμάτων εξουσίας για το ψυχικό κόσμο του Έλληνα.

Η πληγή της Πεντέλης χάθηκε νωρίτερα από αυτή της Πάρνηθας και πόσο μάλλον από αυτή της Αχαΐας ,του Πηλίου και του Γράμμου. Η ευαισθησία των κομμάτων συμπίπτει με αυτή των καναλιών. Έχει αποδειχθεί ότι η ευαισθησία των καναλιών έχει άμεση σχέση με την χιλιομετρική απόσταση του θεάτρου των εξελίξεων ή του παραλόγου. Οι λιγοστές αρκούδες του Γράμμου δεν έτυχαν προσοχής και συγκίνησης εν αντιθέσει με τα πανέμορφα ελάφια της Πάρνηθας. Η Πάρνηθα φαίνεται από τον κέντρο της Αθήνας. Από το κέντρο των αποφάσεων. Ο Γράμμος όχι.

Ο πρωθυπουργός κατάλαβε ότι η συγκίνηση του κοινού θα κρατήσει όσο και η ραστώνη των ολιγοήμερων διακοπών. Η συγκίνηση θα αντέξει όσο η φωτιά θα είναι σε «εθνικό τηλεοπτικό δίκτυο». Τα κανάλια έφυγαν οπότε έφυγε και η θλίψη. Η επένδυση των λόγων μετά το πρώτο σοκ της καταστροφής προσαρμόστηκε απολύτως στο μοντέλο της ρεαλιστικής πολιτικής.

Στην αρχή βρέθηκε ο άγνωστος εχθρός και οι γκεμπελίστικες ασύμμετρες απειλές και κατόπιν η άμεση καταβολή επιδομάτων και των λοιπών βοηθημάτων προς τους πληγέντες. Το χρήμα έρεε παράλληλα με τον θάνατο και την καταστροφή που κάλαζε στα χωριά της Πελοποννήσου και της Εύβοιας.

Στο ίδιο τέμπο και ο Αρχηγός του κόμματος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ο οποίος μετά τις πρώτες καταγγελίες προχώρησε σε ακόμα πιο παχυλές παροχές προς τους πληγέντες. Και μετά τον πρώτο χορό των εξαγγελιών και του άφθονου κρατικού χρήματος, ξεκίνησε ο δεύτερος. Ο δυνατός .Ο επικός. Ο γαλαντόμος...Εκλογές του «πάρε κόσμε» και πολιτικό μήνυμα του «δώσε και μένα μπάρμπα».

Σ' αυτή την προεκλογική μάχη δε θα ήταν υπερβολικό αν χρησιμοποιούσαμε και τον τίτλο οι εκλογές του «μαύρου χρήματος» . Το μαύρο έρχεται από τα καμένα και το χρήμα από τα ταμεία του Κράτους.

Η καθημερινή παροχογολογία των δύο μονομάχων έμοιαζε με χτυπήματα παικτών στο μαύρο κόκκινο του καζίνο με μπίλια τον ψηφοφόρο που μετατοπίζεται αναλόγως της προσφοράς. Η χώρα για το τελευταίο δεκαήμερο έμοιαζε Ελβετία αφού πακτωλός χρημάτων έπαιζε στο προεκλογικό τραπέζι. Άλλωστε ο νονός του μικρού προαστίου – Νέα Ελβετία- αν δεν είχε γνώση σίγουρα είχε ένστικτο.

Στην προκειμένη περίπτωση ο ψηφοφόρος για πρώτη ίσως φορά από την μεταπολίτευση και μετά δεν ψηφίζει με την οραματική διάθεση για το μέλλον της χώρας αλλά αποκλειστικά για το προσωπικό του συμφέρον.

Ποιος δίνει τι και πότε... .Τι με συμφέρει. Διότι τελικά δεν ψηφίζω αλλά επιλέγω.

Το γεγονός ότι από την τηλεμαχία των πολιτικών αρχηγών το περιβάλλον ήταν εκτός ατζέντας καταδεικνύει ότι η πολιτική στην Ελλάδα είναι εκτός ...περιβάλλοντος.

Είναι φανερό ότι κύριο και κυρίαρχο πρόβλημα της νοσηρής πολιτικής σκηνής της χώρας είναι η απόσταση των κομματικών οργανισμών από την πολιτική και την ιδεολογική αφετηρία των πολιτικών τους χώρων. Το ζητούμενο είναι πότε η ΝΔ θα γίνει χριστιανοδημοκρατικό κόμμα και πότε το ΠΑΣΟΚ θα ξαναγίνει ΠΑΣΟΚ και πότε η Αριστερά θα αποφασίσει να μεταπηδήσει από το ασφαλές περιβάλλον της καταγγελίας ,στην κατάθεση της δικής της πρόταση κυβερνητικής εξουσίας. Δυστυχώς υπάρχει ο κίνδυνος σε αυτή την αναμέτρηση η επιλογή η κριτική μας και η στάση μας να φωτογραφίζει «φυτά» και όχι δέντρα.

Πόσο μάλλον καμένα.

Αν σήμερα ...ψηφίζαν τα δένδρα μπορεί να σωζόμασταν κι εμείς .

Τα ...κα-η-μένα..

** ΔΙΕΣΗ 101,3*